

KNSB COMPETITIE RONDE 6 HMC CALDER 2 - VENLO 1

STRIJD DER TITANEN

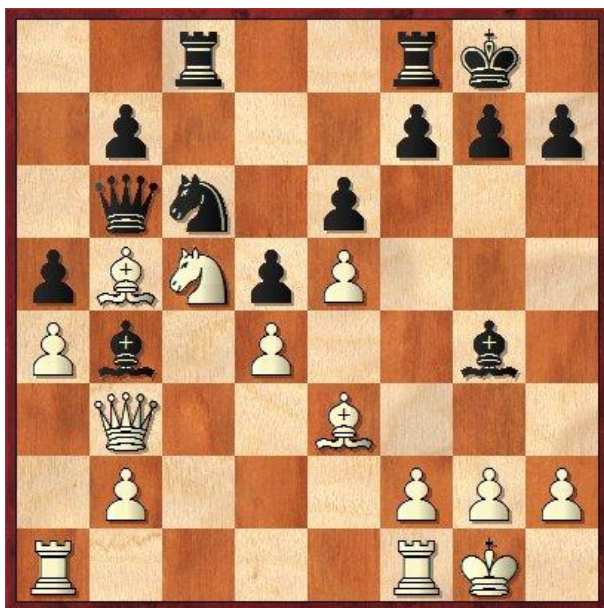
Op 3 maart hield de wereld zijn adem in. De goden schoven zenuwachtig heen en weer op hun zetels. Ze keken vanuit hun troonzaal neer op het strijdtoneel beneden hen. Iedereen was in afwachting van Godin Caïssa's beslissing. Aan wie zou ze de voorkeur geven? Wie zou haar zegen ontvangen in de strijd die komen ging? De teams waarom het ging ontliepen elkaar niet veel in kracht. Jawel, in wezen was er eentje sterker, maar het andere team bezat talentvolle spelers die een ogenschijnlijk krachtsverschil met de nodige handigheid konden compenseren.

Het was als een machtsstrijd tussen een kroonprins en de heersende vorst. De een probeert de ander van de troon te stoten. Lukt dat niet, dan heeft de vorst zijn positie versterkt. Lukt het wel, dan zal de nieuwe heerser nog alle moeite moeten doen om zijn nieuwe positie te verstevigen en andere opponenten die op een kans loeren van zich af te houden.

Godin Caïssa stond roerloos, de ogen gesloten. Dit was een lastige beslissing. Was het aanstormende talent al klaar voor het grotere werk? In haar hart was het verleidelijk de hemelbestormer de voorkeur te geven. Ze had altijd al een zwak gehad voor nieuwkomers met ambitie en talent. Talent had de nieuweling zeker, maar hoe zat het met ambitie? Wilden ze wel graag genoeg naar de hogere regionen van macht en eer of lag er gemakzucht in hun houding? "Ach, leuk dat we al zover gekomen zijn, als we winnen is dat fantastisch, maar als we verliezen... ach wat maakt het uit". Caïssa zuchtte, het andere team had tot dan geen krimp gegeven. Het hele jaar door hadden ze al gewonnen en om het geheel nog een beetje spannend te houden, had Caïssa hen tegen een zwakker team zodanig tegengewerkt, dat die strijd in een onbeslist was geëindigd. De kracht van dat team stond echter buiten kijf en gezien de spanning en concentratie op de gezichten was er ook sprake van wil, van vastbeslotenheid de aanval op hun positie af te slaan. Het zou hún seizoen worden. Hun clan was groot. Met veel goede mensen achter de hand hadden zij de potentie zich in hogere regionen te handhaven. Zij waren er in ieder geval klaar voor.

Caïssa twijfelde nog even. Toen kreeg haar mond een verbeterd trek en nam ze een besluit.

Op het strijdtoneel te 's Hertogenbosch vlogen de combattanten elkaar naar de keel. De vinnige strijd golfde op en neer en lange tijd bleef het bij plaagstootjes. Toen sloeg HMC Calder 2 toe. Rudi was het eerste slachtoffer. Gerard Welling hield er zo'n genadeloos tempo in, dat Rudi voor het eerst dit seizoen serieuze tijdsproblemen kreeg. Dit leidde onherroepelijk tot een grote fout:

Rudi heeft zojuist 17.Pc5 gespeeld. Gerard profiteert meteen: **17...Pxd4!** Haalt de verdediging van het paard op c5 weg. Na **18.Lxd4,Lxc5** had zwart een belangrijke pion te pakken. Die voorsprong gaf hij niet meer uit handen.

Nummer twee die sneuvelde was Joachim.

Joachim heeft zojuist een giftig pionnetje genomen op a4. Zwartspeler Ton Verhoeven maait nu met een kwaliteitsoffer door de witte koningsstelling heen.

28...Txc3! 29.hxc3,Ph3+ 30.Kg2,Pxf2 31.Kxf2,Lxg3+ 32.Ke2,Lxe1 33.Kxe1,Dg3+
 Waarmee zwart een kwaliteit voor stond en het pleit beslecht was.

De derde die moest buigen voor zijn tegenstander was Henk. Na een moeizaam middenspel had hij eindelijk wat controle over de stelling bereikt. Dit had hem echter zoveel bedenktijd gekost, dat hij in vliegende tijdnood zijn stelling bijeen moest zien te houden. Dat laatste lukte. Wat echter niet lukte was de tijdcontrole halen. Inmiddels duidelijk in het voordeel

hoorde Henk ineens vlag roepen. Na controle bleek het precies op wits 40^e zet geweest. Vertwijfeld schudde Henk zijn opponent de hand. 3 – 0.

In de troonzaal der goden ontstond commotie. “Wat krijgen we nu?” riep er een. Laat Venlo zich zomaar afslachten? Hier ben ik niet voor gekomen! Ik wil een gelijkopgaande strijd zien! Zo is er niets aan!” De andere goden vielen hem bij met luid gejoel.

Godin Caïssa draaide zich om en keek de amokmakers ijzig aan. “Heb geduld” siste ze. “Kijk!”

Op het bord van Maarten was de situatie als bij toverslag veranderd. Had zijn opponent Geert van der Stricht eerst een overweldigend initiatief, gaandeweg vervlakte de stelling wat. De grote ommekeer kwam op zet 27.

Geert heeft zojuist 27.c5 gespeeld, wellicht met de gedachte dat Maarten toch niet kan nemen vanwege allerlei penningen. Zo ziet de situatie er na 27...Pexc5? 28.Tc1,Ld5 29.Lb5 inderdaad somber uit. Maarten nam echter koel met het andere paard: **27...Pdx5 28.Lc4,Ld7** (dit is een veel beter veld voor de looper dan veld d5) **29.Tb8,Txb8 30.Lxb8,a6** en zwart was in het voordeel. Het duurde daarna nog tot de 55^e zet voordat het witte verzet definitief gebroken was en Maarten een knappe overwinning kon laten noteren.

Op bord 6 tegen Daniel Schenkeveld kon Mart zijn systeemje in het Scandinavisch weer eens testen. In ruil voor een versplinterde pionnenstructuur en een op het oog dubieuze koningspositie, verkreeg hij geweldig aanvalsspel.

Mart offerde hier koelbloedig tijdelijk een stuk om alle lijnen te openen.
9...e5! 10.hxg4,exd4 11.g5,dxc3 12.Dh3+,Kb7 13.bxc3? (na het betere 13.b3 was de diagonaal a5-e1 gesloten gebleven) **13...Pe4** met de dubbele dreiging 14...Pxc3 en 14...Td1+!
 Na het gespeelde **14.Tb1+,Ka8 15.Pe2,Td1+ 16.Kxd1,Pxf2+ 17.Ke1,Pxh3** moest Daniel Schenkeveld zonder dame door het leven. Ook hier rekte de witspeler zijn bestaan op het schaakbord nog even voordat hij de koning omlegde.

Ondertussen legde Joep op bord 7 René Olthof het vuur na aan de schenen.
 In onderstaande stelling zijn de contouren van de Siciliaanse draak herkenbaar.
 Zwart had nu gewoon op f6 moeten terugnemen, maar meende met een dame-offer een gevaarlijk initiatief te krijgen.

20...Lxc4 21.Dxa5,Lxf6 22.axb4,Tb5 met remise aanbod. Kennelijk zag de zwartspeler hier in dat hij zijn hand had overspeeld. Joep speelde uiteraard verder **23.Dxa7,Txb4 24.c3,Lxc3**

25.Da3,Txb2 26.Dxb2,Lxb2 27.Kxb2 om vervolgens met een kwaliteit meer het eindspel te winnen.

In de troonzaal der goden was iedereen in extase. Wat een veerkracht, wat een vechtlust! Gespannen boog men nog wat verder naar voren om de resterende partijen goed te kunnen zien.

Op het achtste bord trad Piet Thijssen aan tegen de Bossche teamcaptain Tim Mazajchik. Lange tijd bleef de partij in evenwicht tot Piet eerst één, daarna zelfs een tweede pion inboette. In de tijdnoodfase knokte hij zich echter goed terug en kreeg hij de kans te profiteren van een fout van Tim.

Wanneer Tim hier gewoon 38.hxg3 had gespeeld had hij de partij eenvoudig gewonnen.

Matspoken speelden hem echter parten en hij durfde het stuk niet te nemen:

38.Txe4?,Lf4! 39.Dc5+,g5 40.Df2,Dg2+? De verlokking van stukwinst is te groot. Wanneer Piet hier 40..,Txe4 41.dxe4,Lxd2 42.Dxd2,Dxe4+ had gespeeld, had hij de partij remise gehouden. Nu won hij weliswaar het stuk maar werd het surplus aan witte pionnen en een mataanval met beide witte torens hem te machtig. 4 – 3.

Het kwam nu aan op de partij Rainer Montignies – Jeroen van de Bersselaar. Een kleine onnauwkeurigheid in de opening werd door Jeroen aangegrepen om Rainer met de rug tegen de muur te zetten. Zet na zet versterkte de Bosschenaar zijn stelling totdat hij tenslotte een eindspel bereikte met een pluspion. Dat er ongelijke lopers op het bord stonden maakte niet uit, want beide spelers hadden ook nog een toren. Deze combinatie van stukken bezorgde Jeroen uiteindelijk de volle winst waardoor HMC Calder 2 met 5 – 3 aan het langste eind trok.

Er ging een zucht van voldoening door de godenzaal. Wat een wedstrijd, wat een geweldig gevecht had men gezien! Luid pratend en analyserend verlieten de goden de ruimte en men kwam tot de conclusie dat HMC terecht gewonnen had. De meeste partijen waren vanaf het begin al licht in hun voordeel geweest en daarbij deed het verschil in speelsterkte de rest. Een verschijning bleef eenzaam achter. Godin Caïssa keek van boven op het strijdtoneel neer, dat inmiddels van alle sporen van de strijd werd gereinigd. Haar ogen waren vochtig. Tenslotte scheurde ze bedroefd haar blik los van de schoonmaakwerkzaamheden onder haar en verliet de troonzaal. “Volgend jaar!” nam ze zich voor. “Volgend jaar!”

HMC Calder 2 – Venlo 1

5 – 3

1. Gerard Welling	-	Rudi van Gool	1 – 0
2. Geert van der Stricht	-	Maarten Strijbos	0 – 1
3. Jeroen van de Bersselaar	-	Rainer Montignies	1 – 0
4. Remco Sprangers	-	Henk van Gool	1 – 0
5. Ton Verhoeven	-	Joachim Guddat	1 – 0
6. Daniel Schenkeveld	-	Mart Nabuurs	0 – 1
7. René Olthof	-	Joep Nabuurs	0 – 1
8. Tim Mazajchik	-	Piet Thijssen	1 – 0

Henk van Gool